

سوزان جفرز

بازنگی بر قصیدم

ترجمه

مهری قراچه‌داغی

جفرز، سوزان
با زندگی بر تصمیم / سوزان جفرز؛ ترجمه مهدی قراجده‌ای.
شیاهنگ، ۱۳۸۲، ۲۲۴ ص.

ISBN 964-6127-33-9

عنوان اصلی: End the struggle and dance with life: how to build...
چاپ قلب: مؤسسه انتشارات نگار، ۱۳۸۱.
فهرست نویسن براساس اطلاعات فیبا.
۱. آراشند ذهنی. ۲. رضایت خاطر. ۳. شادی. الف. قراجده‌ای، مهدی، ۱۳۶۶-، مترجم.
ب. عنوان.

۱۵۸/۱
۱۳۸۲

ج ۱۴/۶۷/۶

م ۸۳-۲۲۴۶۵

محل نگهداری:
کتابخانه ملی ایران

انتشارات شیاهنگ

با زندگی بر تصمیم
سوزان جفرز

ترجمه مهدی قراجده‌ای
لینوگرانی صدف
چایخانه جمالی
صحافی پیوند
چاپ اول ۱۳۸۴
شمارگان ۱۵۰ جلد

شماره استاندارد بین المللی کتاب (تابک) ۹-۳۳-۶۱۲۷-۶۴۹۴

International Standard Book Number (ISBN) 964 - 6127 - 33 - 9

حق چاپ محفوظ است

دفتر مرکزی و مرکز پخش: رویدروی دانشگاه تهران، خیابان زاندگان مری، پلاک ۱۰۱، تلفن ۰۲۶۴۰۳۶۵

فروشگاه انقلاب: رویدروی دانشگاه تهران، پلاک ۱۱۲، تلفن ۰۲۹۱۰۹۸

فروشگاه فروزدین: رویدروی دانشگاه تهران، خیابان فرزور دین، ساختمان ناشران، پلاک ۱۶، تلفن ۰۲۶۴۱۳۱۷۵

فهرست مطالب

۱۱	مقدمه
۱۷	شگفتی درون شما
۲۱	رها کنید
۲۹	از نرده‌بام پریشانی پایین بباشد
۵۹	پترسید و کاری نکنید
۷۵	بارتان را سبک کنید
۱۰۵	بگذارید زندگی زیبا و در کمال، اتفاق بیفت
۱۱۷	ایمنی را در دنیای پر از خطر احساس کنید
۱۲۵	در سرزمین اشک‌ها زیبایی را جستجو کنید
۱۴۳	توجه به دارندگیها
۱۴۷	حضور ذهن داشته باشید، اعماق را ببینید
۱۵۹	چشمانتان را باز کنید و فراوانی را ببینید
۱۷۵	به سکوت گوش کنید
۱۸۵	صحبت با رئیس
۱۹۵	نقشه قوت خود را پیدا کنید
۲۰۷	رقص با زندگی
۲۱۹	با خنده و شادی خودتان را سبک کنید
۲۲۹	به تدبیر پرورزگار عالم اعتماد کنید
۲۴۳	پیام آخر

خدا را شکر که زندگی به آن حد که به نظر می‌رسد
بد نیست.

بو لوزوف^۱

در دنیای دشواری زندگی می‌کنیم، در این تردیدی نیست. حتماً شما هم به این سؤالات که از ذهن همه می‌گذرد فکر کرده‌اید:

چگونه می‌توانیم از زندگیمان در دنیایی با این‌همه تلاش و
تقلّاذت ببریم؟

چگونه می‌توانیم از تلاش و تقلّاذت بکشیم و از کارمان لذت
ببریم؟

چگونه می‌توانیم آرامش را به دنیای وجودمان راه دهیم و
حال آنکه پیوسته احساس می‌کنیم سرمان را به سنگ می‌کوییم؟
چگونه می‌توانیم در شرایط این‌همه تهدید از نگرانی دست بکشیم؟

براستی که سؤالات جالبی هستند. در حالی که به عنوان یک
نویسنده، سخنران، و یک مدیر و رهبر به اقصی نقاط جهان سفر می‌کنم،

از این‌همه ستیزی که مردم بازندگی می‌کنند حیرت می‌کنم. حتی در غیاب «جنگ» و در حالیکه همه چیز به خوبی برگزار می‌شود، نبرد مردم با زندگی ادامه می‌یابد. نگرانیم، اشتغال ذهن داریم، مشوش هستیم و می‌خواهیم همه اشخاص و همه چیز پیرامونمان را کنترل کنیم. نه تنها می‌خواهیم اکنون و آینده را کنترل کنیم، بیهوده برآئیم که گذشته را بازسازی نمائیم.

در آرزوی آرامش بیشتر هستیم، می‌خواهیم کنترل بیشتری داشته باشیم، از زندگی به هیجان بیائیم اما امکان رسیدن به اینها به نظر رؤیایی گم شده می‌نماید. لذت از زندگی از دست می‌رود، عشق به زندگی نقصان می‌گیرد. اشکال بزرگی در کار است، اما این اشکال کدامست؟

با توجه کردن به آنچه امرزه در دنیایمان می‌گذرد، ممکن است به این نتیجه برسیم که بخش اعظم بی‌قراری ما ناشی از اقتصاد بد، جرم و جنایت، بیماری‌های وحشتناک، مصائب و فجایع محیطی، و در زمینه‌های شخصی مشکلات ناشی از روابط با اشخاص، نداشتن پول، نارضایی شغلی، مسئولیت‌های خانوادگی و نظایر آن است. کاملاً منطقی به نظر می‌رسد که همه این خبرهای ناخوشایند ریشه همه نگرانی‌ها، خشم و ناراحتی ماست؛ و مطمئناً دستاویزی هستند که دیگران را سرزنش کنیم و گناه را به گردان آنها بیندازیم.

اما آیا براستی این شرایط ناخوش‌کننده روح و روان ما علت اصلی کشمکش ما با زندگی هستند؟ مطمئناً اینها مشکلاتی ایجاد می‌کنند، اما باید به عمق بیشتری نگاه کنیم. نمی‌خواهیم پریشانی ناشی از گردبادی که خانه‌ای را در هم می‌کوبد دست کم بگیرم؛ نمی‌خواهیم بگوییم که بیماری‌های مهلكی که خانواده‌ها را گرفتار می‌کند، چیز مهقی نیست. از کنار فقر و مشکل تحصیل درآمد هم بی‌تفاوت عبور نمی‌کنم، اما اگر شما هم مثل من

نظرارهگر اشخاص باشید متوجه می‌شوید که مردم با موقعیت‌های بد و ناخوشایند زندگی‌شان، به شیوه‌های مختلف برخورد می‌کنند. بعضی نومید و پریشان می‌شوند و جمعی آرامش خود را حفظ می‌کنند. چرا؟ چه دلیلی دارد؟

بعد از بروزی‌های مفصل و تجارب شخصی فراوان به این نتیجه رسیده‌ام کسانی که با وقار و آرامش، به جای کشمکش و تقلاً با زندگی روبه‌رو می‌شوند به فراسوی خبرهای بد نگاه می‌کنند. اینها در کار «رقص با زندگی» از مهارت خاص برخوردارند. و تا جایی که به نظرم می‌رسد رقص با زندگی به ما احساسی از هماهنگی، اعتماد و اطمینان، تشکر و سپاس و عشق می‌دهد.

ممکن است بگویید من حتی از هم جریان شدن با خوبی‌ها دشواری دارم، چطور می‌توانم هم جریان بدی‌ها بشوم؟ بله حرف درستی است. من قبلًا کتابی با عنوان «ترس را احساس کنید و با این حال کاریان را بکنید» نوشتم، هدفم از نوشتمن آن کتاب این بود که شما را در برخورد با هراس‌ها قادر تند بکنم. به روشنی کنار آمدن با هراس‌ها بخشی ضروری از زندگی است. کتاب «از تلاش دست بکشیم و با زندگی بر قصیم» نیز با همان قوت و با این هدف نوشته شده است. هدف این است که از شدت ناراحتی‌های زندگی روزانه بکاهیم و بر شادی‌ها و لذایند زندگی بیفزاییم. آن دسته از شما که با کار من آشنا شده‌اند می‌دانند که آنچه من درس می‌دهم حاصل دستیافته‌های خود من است. این کتاب هم استثنایی براین قاعده نیست. بعد از آنکه با هراس‌هایم برخورد کردم و زندگی به وجود آوردم که به راستی شگفت‌انگیز بود، احساس کردم که هنوز در تلاش و تقلاً هستم. احساس تلاش و تقلاً درونی خواه تجربه بیرونی من خوب یا بد بود در هر شرایط وجود داشت. بررسی و توجه به اینکه چرا این تلاش

وجود داشت، سببی شد تا بدامن چه عواملی زندگی را دشوار و چه عواملی زندگی را ساده می‌کند. این کتاب را از آن جهت با شماره میان می‌گذارم تا آموخته‌های جدیدم را با شما در میان گذاشته باشم.

توصیه من این است که یکبار همه کتاب را بخوانید و بعد دوباره از نو شروع کنید و این بار تمامی تمرینات را به صورت قدم به قدم و مرحله به مرحله انجام دهید. همیشه این کتاب را جایی نزدیک به خود داشته باشید. بسیاری از کسانی که کتاب قبلی من خوانده‌اند می‌گویند هر آینه هراس کهنه به سراغشان می‌آید، می‌توانند صفحه مورد علاقه‌اشان را باز کنند و مطلب مورد نظرشان را بخوانند. همین مطلب در مورد کتاب حاضر نیز صدق می‌کند. وقتی زندگی دشوار و خسته‌کننده به نظر می‌رسد می‌توانید کتاب را باز کنید، صفحه مورد نظرتان را بیاورید و نیازتان را برطرف سازید.

من در زمینه رقص با زندگی راهی طولانی را طی کردام و در حیرتم که دلایل ناراحتی ما در زندگی، بزرگ و کوچک، تا چه اندازه مسلم و ندیمی هستند. به یاد یک گفته قدیمی افتادم.

«راه صاف و هموار است، چرا بر سر راهت سنگ می‌پاشی؟»

همه ما راه پیش دویمان را سنگانداری می‌کنیم. آنچه با اطمینان آموخته‌ام این است که رقصیدن روی سنگ‌ها دشوار است، از این رو بهتر است که موانع را از پیش روی خود برداریم و به زندگی پر از آرامش، لذت و شادی برسیم.